

Bemærkninger til forslaget

Reglerne, der regulerer vagtvirksomhedsområdet, er med undtagelse af mindre ændringer ikke væsentligt revideret de seneste 20 år. Det er forslagsstillernes opfattelse, at reglerne på området trænger til en gennemgribende revision. Formålet med forslaget er bl.a. at mindske risikoen for grove røverier mod værditransporter, der flere gange har vist sig at være gennemført på baggrund af insiderviden. Endvidere har forslaget til hensigt at ligestille vagtvirksomhed i privat regi med vagtvirksomhed i offentligt regi, således at offentlig vagtvirksomhed skal underlægges de samme krav til godkendelse, autorisation og uddannelse, som gælder for privat vagtvirksomhed.

Gældende ret

Vagtvirksomhed reguleres i dag af lovbekendtgørelse nr. 149 af 16. marts 1999 og bekendtgørelse nr. 1564 af 20. december 2007 om vagtvirksomhed.

Loven finder imidlertid kun anvendelse på ikke-erhvervsmæssig vagtvirksomhed og vagtvirksomhed, der udøves af statslig eller kommunal myndighed, i det omfang dette bestemmes af justitsministeren, jf. lovens § 1, stk. 2.

Den, der udøver vagtvirksomhed eller indgår en aftale herom, skal have autorisation dertil, og personalet skal være godkendt til ansættelse i virksomheden. Det er rigspolitiet, der meddeler autorisationer, mens politidirektøren i den politikreds, hvor vagtvirksomhedens hovedkontor er beliggende, meddeler godkendelser af personalet.

Efter § 3, stk. 1, nr. 6, i lov om vagtvirksomhed er en autorisation bl.a. betinget af, at ansøgeren ikke er dømt for et strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udøve vagtvirksomhed. Det er endvidere en betingelse, at ansøgeren gør det antageligt, at vedkommende vil kunne udøve vagtvirksomhed på forsvarlig måde og i overensstemmelse med god skik inden for branchen, jf. § 3, stk. 1, nr. 7. For autorisation af en vagtvirksomhed betales 5.000 kr., jf. lovens § 12, stk. 1.

I medfør af lovens § 7, stk. 3, nr. 1, kan en godkendelse af en person til ansættelse i en vagtvirksomhed

bl.a. nægtes, hvis ansøgeren ved dom er udelukket fra at udøve vagtvirksomhed, jf. straffelovens § 78, stk. 2. En godkendelse kan endvidere nægtes, hvis den pågældende i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at vedkommende ikke vil udøve hvervet på forsvarlig måde, jf. § 7, stk. 3, nr. 2.

Det fremgår af lovens § 14, at en autorisation af en vagtvirksomhed eller en godkendelse af en person kan tilbagekaldes, hvis indehaveren af en autorisation eller en ansat har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget overtrædelse af vilkår for autorisationen eller godkendelsen eller af bestemmelser fastsat i henhold til loven. Tilbagekaldelse af en autorisation eller en godkendelse kan endvidere ske, hvis betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 7, eller § 7, stk. 3, nr. 2, for meddelelse af autorisation eller godkendelse ikke længere er til stede.

Efter vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 9 skal den, der udfører vagtvirksomhed, have gennemført et grundkursus for vagtfunktionærer eller en tilsvarende uddannelse.

Det følger af vagtvirksomhedsbekendtgørelsens § 26, at erhvervsmæssig vagtvirksomhed, der udøves af en statslig eller kommunal myndighed, i et vist omfang er omfattet af vagtvirksomhedslovens og bekendtgørelsens regler. Der stilles således de samme uddannelsesmæssige krav til statslige og kommunale vagtvirksomheder, der udøver erhvervsmæssig vagtvirksomhed, som gælder for private vagtvirksomheder, jf. bekendtgørelsens § 9, jf. § 26, stk. 2.

Vagtvirksomhed, der udøves af en statslig eller kommunal myndighed, er imidlertid undtaget fra kravene om autorisation til den, der udøver vagtvirksomhed, og godkendelse af vagtvirksomhedens personale.

Revision af regelsættet

Lov om vagtvirksomhed, som trådte i kraft den 1. januar 1987, er med undtagelse af mindre ændringer ikke revideret siden lovens ikrafttræden. Det er forslagsstillernes opfattelse, at reglerne på området trænger til en gennemgribende revision, herunder navnlig